

A dalt de la muntanya (corranda)

El Bruc

Ubicació

Comarca: Anoia

Alçada: 488

Coordenades:

Latitud: 41.58065

Longitud: 1.77983

UTM Est (X): 398287

UTM Nord (Y): 4603937

Classificació

Número de fitxa 08025 - 211

Àmbit: Patrimoni immaterial

Tipologia Música i dansa

Estil / època: Popular

Segle XVIII-XIX

Estat de conservació Dolent

Notes de conservació: És poc recordada, i l'activitat a què fa referència ha desaparegut.

Protecció Inexistent

Accés Difícil

Ús actual: Sense ús

Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Si sabia de cantar](#)

[Aquell jovenet que balla \(corranda\)](#)

[A fira me'n vull anar \(corranda\)](#)

[Can Mensa](#)

[En la cara t'ho conec \(corranda\)](#)

[La meva amoreta plora \(corranda\)](#)

[La flor de la carbassera \(corranda\)](#)

[Encara que sigui negre \(corranda\)](#)

[De rosetes prou n'he vistes \(corranda\)](#)

[La roseta del rosar \(corranda\)](#)

[Diuen que l'amor mata \(corranda\)](#)

[El convent de Sant Ramon \(corranda\)](#)

[Carboneig](#)

[A Igualada són xerraires \(corranda\)](#)

[El cantar del gat és mau \(corranda\)](#)

Autoria de la fitxa Jordi Serra i Massansalvador

Data de registre de la dg., 22/07/2012 - 02:00

fitxa:

Descripció

"A dalt de la muntanya
mai que s'hi pogués tornar,
les dones a la taverna
i els homes a treballar."

Observacions:

Segons el recopilador, la corranda fa referència a les tasques de fabricació de carbó, una activitat tradicional del Bruc que es feia a la muntanya de Montserrat i que comportava que els homes s'estiguessin molts dies fora de casa.

Aquestes corrandes solien ser cantades per les colles d'oliveraires per estimular-se entre ells en la feina d'aplegar olives, a l'hivern.

La melodia és intercanviable amb les altres corrandes recollides aquí.

Història

Corranda recollida al Bruc pel folklorista local Pau Bertran i Bros entre 1870 i 1874. Es va publicar el 1885. Posteriorment, l'abril de 1914, mossèn Joan Serra i Vilaró (1879-1969) la va publicar al butlletí del Centre Excursionista de Catalunya presentant-la com a inèdita, dins un recull de corrandes que assegura haver recollit de l'informant Joan Prat Molins (1837-1918), de Bagà (Berguedà).

Bibliografia

BERTRAN i BROS, Pau (1885). Cansons y follies (inédites) recullides al peu de Montserrat. Llibreria d'À. Verdaguer.

BERTRAN i BROS, Pau (2005). Follies. Ed. La Guineu.

SERRA i MASSANSALVADOR, J. (2003). Cultura popular del Montserrat. Publ. Abadia de Montserrat.

SERRA i VILARÓ, J. (1914) "El cançoner del Calic recollit i ordenat per Mn. J. Serra i Vilaró. Corrandes", dins Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya núm. 231.

